

VEDTAGNE TEKSTER

P8_TA(2016)0375

Globale mål for ernæring og fødevarerikkerhed i verden og EU's forpligtelser i forbindelse hermed

Europa-Parlamentets beslutning af 5. oktober 2016 om de næste skridt til opnåelse af de globale mål for ernæring og fødevarerikkerhed i verden og EU's forpligtelser (2016/2705(RSP))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne fra 1948, og særlig til artikel 25, der anerkender retten til mad som en del af retten til en tilstrækkelig levestandard,
- der henviser til den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, og særlig til artikel 11, der anerkender retten til en tilstrækkelig levestandard, herunder tilstrækkelig mad såvel som den grundlæggende ret til ikke at sulte,
- der henviser til den valgfrie protokol til den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, der vedtoges i 2008, hvorefter retten til fødevarer kan håndhæves på internationalt plan,
- der henviser til erklæringen om verdens fødevarerikkerhed, som blev vedtaget i forbindelse med afholdelsen af FN's Fødevarer- og Landbrugsorganisations (FAO) verdensfødevarer-topmøde i Rom i 1996,
- der henviser til retningslinjerne om retten til mad, som blev vedtaget af FAO i 2004, og som giver stater vejledning i, hvordan de skal gennemføre deres forpligtelser vedrørende retten til mad,
- der henviser til FAO-undersøgelsen om globalt madspild ("Global food losses and food waste"), der blev offentliggjort i 2011, som indeholder nøjagtige oplysninger om den mængde fødevarer, der hvert år går til spilde,
- der henviser til den anden internationale konference om ernæring i Rom fra den 19. til den 21. november 2014, og resultaterne heraf, nemlig Romerklæringen om ernæring og rammerne for indsatsen for fødevarerikkerhed og ernæring i langvarige kriser,
- der henviser til "L'Aquila Food Security Initiative" på G8 i Aquila 2009,
- der henviser til bevægelsen for forbedret ernæring (Scaling Up Nutrition (SUN)), som

tager sigte på at udnytte de internationale aktørers evne og vilje til at støtte nationale regeringer til at tage initiativer og prioriteter for at tackle underernæring,

- der henviser til resolution 65.6 om en "omfattende gennemførelsesplan vedrørende mødres, spædbørns og børns ernæring", der blev vedtaget i 2012 af Verdenssundhedsforsamlingen (WHA),
- der henviser til FN's generalsekretærs Zero Hunger Challenge, som blev lanceret på Rio+20, og hvorved regeringerne, civilsamfundet, religiøse samfund, den private sektor og forskningsinstitutionerne blev opfordret til at stå sammen om at udrydde sult og afskaffe de værste former for fejlernæring,
- der henviser til FN's resolution A/RES/70/259, som blev vedtaget af Generalforsamlingen den 1. april 2016, med titlen "FN's tiår for ernæring (2016-2025)", som har til formål at iværksætte en stærkere indsats for at udrydde sult og udrydde fejlernæring på globalt plan, og sikre universel adgang til en sundere og mere bæredygtig kost — for alle mennesker, uanset hvem de er, og hvor de bor,
- der henviser til FN's resolution A/RES/70/1, som blev vedtaget af Generalforsamlingen den 25. september 2015, med titlen "Ændring af vores samfund: FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling",
- der henviser til målene for bæredygtig udvikling (SDG), deres indbyrdes forbundne og integrerede karakter, navnlig udviklingsmål 1 (at udrydde fattigdom i alle dens former overalt), udviklingsmål 2 (at udrydde sult, opnå fødevarerikkerhed og forbedret ernæring samt fremme bæredygtigt landbrug) og udviklingsmål 12 (sikre bæredygtige forbrugs- og produktionsmønstre),
- der henviser til Busanpartnerskabet for effektivt udviklingssamarbejde af 1. december 2011¹, og navnlig til punkt 32, der omhandler behovet for at "anerkende den private sektors centrale rolle med hensyn til at fremme innovation, skabe velstand, indtægter og job, mobilisere nationale ressourcer og således bidrage til at reducere fattigdom" (udviklingsmål 1),
- der henviser til artikel 21 traktaten om Den Europæiske Union, som fastsætter, at EU's Optræden Udadtil skal bidrage til målene for bæredygtig udvikling, menneskerettigheder og ligestilling,
- der henviser til artikel 208 traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, hvori det gentages, at Unionen tager hensyn til målene for udviklingssamarbejdet i forbindelse med iværksættelse af politikker, der kan påvirke udviklingslandene,
- der henviser til konventionen om fødevarerikkerhed, der blev ratificeret af Den Europæiske Union den 13. november 2013,
- der henviser til pagten om global ernæring med henblik på vækst, der blev vedtaget på topmødet om ernæring med henblik på vækst i London den 8. juni 2013,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. oktober 2012 med titlen "EU's strategi til styrkelse af resiliens: Anvendelse af erfaringer fra fødevarerikkerhedskriser"

¹ <http://www.oecd.org/development/effectiveness/49650173.pdf>

(COM(2012)0586),

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 12. marts 2013 med titlen "Forbedring af mødres og børns ernæring i udviklingsbistand til tredjelande: En EU-rammepolitik" (COM(2013)0141) og til Rådets konklusioner om fødevarer- og ernæringsikkerhed i forbindelse med bistand til tredjelande af 28. maj 2013,
- der henviser til handlingsplanen for ernæring, hvori der gives tilsagn om at reducere antallet af børn under fem år med nedsat vækst med 7 millioner inden 2025(SWD(2014)0234), som blev vedtaget af Kommissionen i 2014,
- der henviser til den første statusrapport om Kommissionens handlingsplan for ernæring,
- der henviser til rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet af 2. december 2014 med titlen "Gennemførelse af EU's politiske tilsagn for så vidt angår fødevarer- og ernæringsikkerhed: første toårige rapport" (COM(2014)0712),
- der henviser til den fælles globale undersøgelse fra EU, FAO og WFP, som blev offentliggjort i marts 2016, og som indeholder en global analyse af fødevarer- og ernæringsikkerhedssituationen i hotspots, hvor der er fødevarerkriser,
- der henviser til Komitéen for Verdens Fødevarerikkerheds frivillige retningslinjer for ansvarlig styring af jordbesiddelse, fiskeri og skove i forbindelse med national fødevarerikkerhed af 11. maj 2012,
- der henviser til handlingsplanen for fødevarerikkerhed og ernæring i langvarige kriser (FFA)¹,
- der henviser til sin beslutning af 7. juni 2016 om den nye alliance for fødevarerikkerhed og ernæring²,
- der henviser til sin beslutning af 27. september 2011 om en EU-rammepolitik for bistand til løsning af udviklingslandenes fødevarerikkerhedsproblemer³,
- der henviser til sin beslutning af 27. november 2014 om underernæring og fejlnæring af børn i udviklingslande⁴,
- der henviser til sin beslutning af 30. april 2015 om verdensudstillingen i Milano 2015: Feeding the Planet, Energy for Life⁵,
- der henviser til Milan Urban Food Policy Pact af 15. oktober 2015⁶, der blev fremsat af kommunalbestyrelsen i Milano og underskrevet af 113 byer rundt om i verden, og som blev forelagt FN's generalsekretær, Ban Ki-moon, og som illustrerer den vigtige rolle, som byer spiller i udformningen af fødevarerpolitikken,

¹ FAO (2015), Framework for Action for Food Security and Nutrition in Protracted Crises (FFA).

² Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0247.

³ EUT C 56 E af 26.2.2013, s. 75.

⁴ EUT C 289 af 9.8.2016, s. 71.

⁵ EUT C 346 af 21.9.2016, s. 88.

⁶ <http://www.foodpolicymilano.org/wp-content/uploads/2015/10/Milan-Urban-Food-Policy-Pact-EN.pdf>

- der henviser til forespørgsel til Kommissionen om de næste skridt til opnåelse af de globale mål for ernæring og fødevarerikkerhed i verden og EU's forpligtelser (O-000099/2016 – B8-0717/2016),
 - der henviser til forslag til beslutning fra Udviklingsudvalget,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 128, stk. 5, og artikel 123, stk. 2,
- A. der henviser til, at udviklingsmål 2 og de tilhørende mål tager sigte på at afskaffe sult og underernæring inden 2030, navnlig ved at skabe muligheder for mindre landbrug og øge deres produktivitet, at opnå bæredygtig og klimarobust landbrug og fødevarerystemer, der kan brødføde en forventet verdensbefolkning på 8,5 mia. mennesker i 2030 og samtidig bevare biodiversiteten og miljøet og beskytte de mindre landbrugeres interesser og velfærd;
- B. der henviser til, at mindre landbrugere gennem deres investeringer og produktion udgør den største private aktør inden for landbrug, fødevarerikkerhed og ernæring;
- C. der henviser til, at menneskers ret til mad kun kan opnås fuldt ud, når man har mindsket fattigdommen og uligheden markant sikret lighed og øget modstandsdygtigheden over for chok, navnlig ved at oprette rettighedsbaserede sociale sikkerhedsnet og ved at sikre fuld inddragelse af sårbare grupper og sikker adgang til forvaltning og kontrol af jord og andre produktive ressourcer og aktiver for småbrug og hyrdesamfund;
- D. der henviser til, at industriel landbrugsproduktion har ført til øgede drivhusgasemissioner, udbredelse af monokulturer og derigennem et betydeligt tab af agrobiodiversitet og til fremskyndet jorderosion, mens familielandbrug og små landbrugere har vist deres evne til at frembringe diversificerede produkter og til at øge fødevarerproduktionen på bæredygtig vis ved hjælp af økologiske landbrugsmetoder;
- E. der henviser til, at der er gjort fremskridt med at mindske fejlnæring, men at stadig går for langsomt og forløber for uensartet, og der henviser til, at 795 millioner mennesker i verden ikke får nok fødevarer til at leve et værdigt og aktivt liv; der henviser til, at én ud af tre personer lider af underernæring i en eller anden form;
- F. der henviser til, at Verdenssundhedsforsamlingen i 2012 vedtog seks globale ernæringsmål for 2025, nemlig at opnå en reduktion på 40 % i antallet af børn under fem år med nedsat vækst, en reduktion på 50 % i antallet af kvinder i den fødedygtige alder, der lider af anæmi, en reduktion på 30 % i antallet af børn med lav fødselsvægt, at forebygge, at antallet af overvægtige børn stiger, at sikre, at antallet af børn, som udelukkende ammes i de første seks måneder, øges med mindst 50 %, og at antallet af afmagrede børn reduceres til mindre end 5 %;
- G. der henviser til, at amning er den mest naturlige og den bedste fødevarer til nyfødte og småbørn, navnlig i udviklingslandene, men at uvidenhed om denne praksis og kulturelle forbehold stadig medfører, at for få spædbørn ammes;
- H. der henviser til, at EU på topmødet ernæring med henblik på vækst i 2013 forpligtede sig til at reducere antallet af børn med nedsat vækst med mindst 7 millioner inden 2025 og gav tilsagn om at yde 3,5 mia. EUR i perioden 2014-2020 til at nå dette mål;
- I. der henviser til, at utilstrækkelige nærende indtag i løbet af de første 1 000 dage af et barns liv har afgørende sundhedsmæssige, sociale og økonomiske konsekvenser, og til,

at et ud af seks børn i verden er undervægtige, at 41 millioner børn under fem år er overvægtige eller fede, og at fejlnæring er årsag til ca. 45 % af alle dødsfald blandt børn under fem år, hvilket svarer til et unødvendigt tab af ca. 3 millioner nye menneskeliv om året; der henviser til, at kronisk underernæring berører omkring 161 millioner børn i verden;

- J. der henviser til, at kvinder oftere er mere sårbare over for næringsstofmangel med flere alvorlige konsekvenser, som bl.a. er til skade deres produktivitet og evne til at forsørge deres familier, og at de kommende generationer således fastholdes i fejlnæringens onde cirkel;
- K. der henviser til, at verdensbefolkningen forventes at nå op på 8,5 milliarder mennesker i 2030;
- L. der henviser til, at effektive foranstaltninger til bekæmpelse af land grabbing i udviklingslandene, herunder gennem konkrete muligheder for at sikre ejendomsretten til jord, er afgørende for at nå de globale mål og EU's forpligtelser vedrørende ernæring og fødevareresikkerhed i verden;
- M. der henviser til, at underernæring og dårlig kost er langt de største risikofaktorer i forbindelse med den globale sygdomsbyrde;
- N. der henviser til, at bekæmpelse af fejlnæring indebærer udviklingen af en bæredygtig landbrugspolitik, som sigter mod diversificering af afgrøder med henblik på at levere nærende fødevarer og diversificere kosten; der henviser til, at kontrol og ejerskab af samt prisen på frø er altafgørende for at sikre en robust fødevareresikkerhed for småbrug og familiebrug;
- O. der henviser til, at opfyldelsen af retten til fødevarer, blandt andet afhænger af adgang til jord og andre produktive ressourcer;
- P. der henviser til, at investerings- og handelsaftaler kan have en skadelig indvirkning på fødevareresikkerheden og føre til fejlnæring, hvis leasing eller salg af agerjord til private investorer indebærer, at lokalbefolkningen fratages adgangen til de produktive ressourcer, der er nødvendige for deres levebrød, eller medfører, at store partier af fødevarer eksporteres og sælges på de internationale markeder, hvorved værtsstaten gøres mere afhængig af – og mere sårbar over for – udsving i råvarepriserne på de internationale markeder;
- Q. der henviser til, at produktionen af biobrændstoffer har medført et nyt pres i det globale fødevarer-system, der har skabt grundlag for en konkurrence om jord og vand;
- R. der henviser til, at en ikke-bæredygtig produktion af kød har negative konsekvenser for fødevareresikkerheden; der henviser til, at en tredjedel af verdens korn anvendes som foder, og til at udvidelsen af græsange og foderafgrøder er en vigtig kilde til skovrydning, navnlig i Sydamerika¹;
- S. der henviser til, at 240 millioner mennesker i 45 lavindkomstlande og/eller konfliktramte lande lider af fødevarer- og vandmangel, og at 80 millioner er berørt af en fødevarerkrise, herunder 41,7 millioner, der mærker følgerne af El Niño i 2016, hvilket

¹ Kilder: Rapport fra den særlige rapportør om retten til fødevarer, Olivier De Schutter, 24. januar 2014, http://www.srfood.org/images/stories/pdf/officialreports/20140310_finalreport_en.pdf.

er det største antal mennesker i årtier;

- T. der henviser til, at der ifølge Unicef hver dag allerede dør 2 000 børn under fem år af sygdomme forårsaget af vandforurening, og der henviser til, at halvdelen af verdens hospitalssenge er besat af folk, der lider af sygdomme forårsaget af dårlig drikkevandskvalitet;
 - U. der henviser til, at 70 % af verdens befolkning inden 2050 vil bo i byer, og at en kombineret global og lokal tilgang til ernæring derfor vil være mere nødvendig end nogensinde før;
 - V. der henviser til, at fødevarer sikkerheden er en afgørende forudsætning for bæredygtig og inklusiv vækst, da de økonomiske følger af fejlnæring kan medføre et årligt tab på ca. 10 % af BNP, og der henviser til, at ifølge FAO's rapport om global ernæring fra 2015 giver hver dollar, der bruges på at øge ernæringsmæssige foranstaltninger, et afkast på 16 dollar;
 - W. der henviser til, at privatiseringen af frø gennem klausuler om den intellektuelle ejendomsret og anvendelse af GMO'er truer flere landes fødevarer sikkerhed;
1. bekræfter på ny vigtigheden af koordinerede og hurtige aktioner blandt globale, nationale og lokale, statslige, ikke-statslige og private aktører, herunder videnskabelige og industrielle forskningsorganer, og donerer til at tackle fejlnæring for at opfylde dagsordenen for 2030 og for at nå udviklingsmål 2 om at udrydde sult; opfordrer indtrængende det internationale samfund, EU og udviklingslandene til at afstå fra at udarbejde ernæringsstrategier baseret på kalorieindtag alene og udskrivning af lægemidler (som f.eks. kosttilskud), men at tage fat på de grundlæggende årsager til sult og fejlnæring; fremhæver i denne henseende forbindelserne mellem landbrug, kost og sundhed;
 2. bemærker, at børn i udviklingslandene, der er blevet ammet af deres mødre, har 15 gange mindre risiko for at dø af lungebetændelse og 11 gange mindre risiko for at dø af diarré end børn, der ikke er blevet ammet;
 3. opfordrer Kommissionen, Rådet, medlemsstaterne og det internationale samfund samt udviklingslandenes regeringer til straks at mobilisere langsigtede finansielle investeringer for at sikre fødevarer- og ernæringsikkerhed og bæredygtigt landbrug og for at forbedre fødevarer sikkerhed og ernæring gennem forbedrede styreformer og ansvarlighed og systemiske politikker for fødevarer og ernæring, der er retlighedsbaserede og tager hensyn til på den ene side kønsdimensionen, bæredygtigt landbrug, brug af og adgang til naturressourcer, offentlig vandforsyning, sanitet og hygiejne og på den anden side oprettelsen og udvidelsen af inklusive, retlighedsbaserede sociale sikkerhedsnet, især med henblik på de mest sårbare og marginaliserede grupper;
 4. understreger behovet for at tage fat på de systemiske problemer, der medfører dårlig ernæring i alle dens former; bemærker med bekymring, at man tidligere har forsøgt at fremme eksportorienteret landbrug på bekostning af familiebedrifter, der producerer fødevarer afgrøder til lokalt forbrug; mener, at geninvestering i lokal fødevarerproduktion med fokus især på mindre fødevarerproducenter og agro-økologiske praksisser er en afgørende forudsætning for en vellykket ernæringsstrategi; anser det for lige så vigtigt at indføre sociale beskyttelsesordninger, så alle har adgang til ernæringsrigtig mad til

enhver tid;

5. bemærker med bekymring, at en tredjedel af de fødevarer, der produceres på verdensplan — omkring 1,3 mia. tons — går til spilde; bemærker, at den største mængde, går til spilde i Nordamerika og Oceanien, hvor næsten 300 kg mad pr. person går til spilde; bemærker, at der i Den Europæiske Union årligt produceres 88 mio. tons madspild, mens 842 millioner mennesker sult, hvilket er 12 % af verdens befolkning; understreger behovet for at tilpasse alle fødevarer-systemer til at undgå tab og fødevarer-spild;
6. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at tage hensyn til udviklingsvenlig politikkoherens i deres aktiviteter og tilsvarende til at overveje konsekvenserne af deres politikker inden for handel, landbrug, energi mv. for den globale fødevarer-sikkerhed;
7. beklager dybt den land grabbing, som udøves af udenlandske investorer, og som rammer små landbrugere og bidrager til lokal, regional og national fødevarer-sikkerhed og fattigdom;
8. opfordrer det internationale samfund og EU til at samarbejde med lande med henblik på at støtte dem i fastlæggelsen og gennemførelsen af kontekstbestemte, gennemførlige og effektive nationale ernæringsmål i overensstemmelse med målene for bæredygtig udvikling med henblik på at reducere nedsat vækst og fejlernæring; opfordrer indtrængende Kommissionen og EU-delegationerne til at fremme koordinerede landestyrede strategier og tilgange til ernæring og fødevarer-sikkerhed og tilskynde til forbedring af overvågning og kontrol af disse i partnerlandene;
9. opfordrer EU og det internationale samfund til at fremme en verdensomspændende "ret til at amme" og at fremhæve betydningen af amning i oplysningskampagner om mødres og børns sundhed;
10. opfordrer medlemsstaterne og EU's institutioner til at gøre en indsats for at øge den europæiske offentlighedens kendskab til det vedvarende globale problem med underernæring, som især påvirker børn og kvinder;
11. understreger, at lokal fødevarerproduktion bør prioriteres i foranstaltninger til bekæmpelse af underernæring, og understreger betydningen af at støtte små bedrifter og kvindelige landbrugere som fødevarerproducenter; opfordrer EU til at hjælpe udviklingslandene og mindre landbrugere i forbindelse med udvikling af og adgang til de lokale markeder, lokale værdikæder og lokale fødevarerforarbejdningsanlæg, kombineret med handelspolitikker, der støtter denne indsats som en del af dets globale ernæringsstrategi;
12. påpeger, at i en situation, hvor konventionelt landbrug er kendetegnet ved monokulturer, har skiftet fra diversificerede dyrkningsmetoder til forenklede kornbaserede metoder i mange udviklingslande bidraget til fejlernæring med mangel på mikronæringsstoffer; opfordrer EU til, i overensstemmelse med henstillingerne fra FN's særlige rapportør om retten til mad, at forpligte sig til et fundamentalt skift i retning af landbrugsøkologi for at hjælpe landene til at kunne brødføde sig selv og forbedre ernæringen, samtidig med at de skal tackle de klima- og fattigdomsrelaterede udfordringer; opfordrer især EU og regeringerne i udviklingslandene til at støtte genetisk diversitet i afgrøderne, dvs. gennem oprettelsen af lokale

frøudvekslingssystemer og forskrifter for frø, der er forenelige med den internationale traktat om plantegenetiske ressourcer på fødevarer- og landbrugsområdet, og til at investere i en bred vifte af nærende, lokale og sæsonbestemte fødevarer i overensstemmelse med kulturelle værdier;

13. understreger, at land grabbing, som skyldes store opkøb af jord i udviklingslandene, udgør en ny trussel mod fødevarer sikkerhed og ernæring; anmoder om, at Kommissionen tager konkrete skridt til at bekæmpe land grabbing og til at udvikle en handlingsplan for at bekæmpe land grabbing og sikre en effektiv gennemførelse af FAO's retningslinjer om jordbesiddelse;
14. opfordrer indtrængende EU til at fjerne, i overensstemmelse med princippet om udviklingsvenlig politikkoherens, offentlige incitamenter til fremstilling af afgrødebaserede biobrændstoffer;
15. understreger, at niveauet for investeringer i ernæring stadig er helt utilstrækkeligt, idet ernærings-specifikke foranstaltninger kun modtog 0,57 % af den globale officielle udviklingsbistand i 2014, som kun opfylder 1,4 % af det samlede behov;
16. forventer, at Kommissionen opfylder sine tilsagn om at investere 3,5 mia. EUR med henblik på at reducere antallet af børn med nedsat vækst med mindst 7 millioner inden 2025; påpeger, at af de 3,5 mia. EUR, der er afsat, går kun 400 mio. EUR til støtte til ernærings-specifikke foranstaltninger, mens de resterende 3,1 mia. EUR er afsat til ernærings-sensitiv foranstaltninger, som vedrører relaterede emner som landbrug, fødevarer sikkerhed, ligestilling, vand, sanitet, hygiejne og uddannelse, men som ikke nødvendigvis er rettet direkte mod de umiddelbare årsager til underernæring blandt børn;
17. understreger, at nedsat vækst, der måles ved, at et barn er lavere end normale børn på samme alder, og som opstår, når kronisk underernæring og gentagne infektioner i de første 1 000 dage af livet forhindrer normal vækst og udvikling, er en af de største hindringer for menneskelig udvikling;
18. opfordrer Kommissionen og Rådet til at fastslå EU's politiske lederrolle og fremme opfyldelsen på globalt og regionalt plan af de internationalt vedtagne ernæringsmål, som er klare og ambitiøse; opfordrer EU-delegationerne og Kommissionen til at fremme koordinerede landestyrede strategier for ernæring og fødevarer sikkerhed og samtidig og i samarbejde med partnerlandene at integrere de globale ernæringsmål i alle relevante udviklingsprogrammer og landestrategier;
19. opfordrer EU til at sikre bæredygtige produktionssystemer og gennemføre robust landbrugspraksis, som øger produktiviteten og produktionen, til at sikre forebyggelse af konkurrencefordrejning på verdensmarkedet for landbrugsprodukter i overensstemmelse med mandatet for Doharunden samt at integrere de mest berørte lande i den globale handel med henblik på at bekæmpe fødevarer sikkerhed;
20. mener, at der ved revisionen af EU's finansielle ramme bør tages højde for det forhold, at fødevarer sikkerheden og fødevarerforsynings sikkerheden vil blive udfordringer i de kommende år på grund af det øgede pres på ressourcerne; påpeger, at revisionen kunne anvendes til at tackle fejlernæringstendenser både i lande uden for EU såvel som i medlemsstaterne;

21. erkender, at det ud over nedsat vækst også er nødvendigt at behandle andre udtryk for fejlernæring såsom afmagring (lav vægt i forhold til højde) og mangel på mikronæringsstoffer ved hjælp af bæredygtige landbrugspolitikker og sundhedssystemer; påpeger, at afmagring er så udbredt i Sydasien, hvor knap 15 % er ramt, at det nærmer sig niveauet for et alvorligt folkesundhedsmæssigt problem;
22. understreger, at humanitær bistand med henblik på håndtering af afmagringsproblemet skal suppleres af strategier fra Kommissionens side, der sikrer en forbindelse mellem humanitære tiltag og udviklingstiltag; opfordrer indtrængende Kommissionen til straks at fastsætte et bidrag fra udviklingsprogrammer til et nyt specifikt tilsagn og mål for at tackle afmagring af børn under fem år på effektiv vis;
23. understreger betydningen af at fremme ernæringsundervisningsprogrammer i skoler og lokalsamfund;
24. opfordrer Kommissionen til at foreslå en klar politisk ramme for at øge støtten til nationale sociale sikkerhedsnet i overensstemmelse med nationale, regionale og internationale tilsagn, som i en række lande har vist sig at være et vigtigt middel til at øge modstandsdygtigheden og reducere omfanget af underernæring;
25. understreger, at amning, som er den mest naturlige og bedste fødevarerkilde for nyfødte og småbørn, bør garanteres gennem reel støtte til kvinder ved at sikre sunde ernæringstilstande og gode arbejdsbetingelser og sørge for sociale og familiemæssige netværk samt retten til barselsorlov med løn;
26. understreger, at det skønnes, at der er behov for yderligere investeringer på 7 mia. USD om året for at nå det globale mål om nedsat vækst, anæmi hos kvinder og amning, og at en sådan investering ville medføre, at 3,7 millioner børns liv reddes, at mindst 65 millioner færre børn får nedsat vækst, og at 265 millioner færre kvinder kommer til at lide af anæmi end i 2015;
27. opfordrer Kommissionen til at påtage sig et stærkere lederskab inden for fødevarerikkerhed og ernæring ved at udbygge sine tilsagn gennem en yderligere forpligtelse på 1 mia. EUR vedrørende ernærings-specifikke foranstaltninger med henblik på at opfylde Verdenssundhedssammenslutningens ernæringsmål og udviklingsmålene og ved at udvikle en klar strategi for, hvordan den agter at gennemføre og integrere disse mål i sine planer og politikker, samt at fremlægge en klar køreplan for tildeling af de lovede midler for perioden 2016-2020;
28. opfordrer Kommissionen og donorerne bag forbedret ernæring (Scaling-Up Nutrition (SUN)) til fortsat regelmæssigt at aflægge rapport om de fremskridt, der er gjort med hensyn til forpligtelserne i forbindelse med ernæring med henblik på vækst, ved hjælp af en fælles metodisk tilgang til sporing af ressourcerne som aftalt på SUN-netværkets møde i Lusaka i 2013;
29. understreger behovet for, at alle EU's politikker er i overensstemmelse med princippet om udviklingsvenlig politikkoherens; opfordrer derfor til, at EU's handels- og udviklingspolitik respekterer udviklingslandenes politiske og økonomiske råderum, således at de kan etablere de nødvendige politikker for fremme af en bæredygtig udvikling og værdighed for deres folk, herunder fødevarerikkerhed, og samtidig respekterer lokale fødevarerproducenters ret til at have kontrol med deres jord, frø og vand og afviser privatisering af naturressourcer;

30. opfordrer til udvikling af specifikke indikatorer for gennemførelse af EU's handlingsplan, herunder indikatorer for sporing af ernæringsensitive og ernæringspecifikke udgifter ved at forbedre den grundlæggende ernæringskode fra OECD's Komité for Udviklingsbistand (DAC) og udvikle en DAC-markør for ernæringsensitive foranstaltninger; insisterer i denne forbindelse på, at det er nødvendigt at fastsætte stringente overvågnings- og ansvarlighedsmekanismer, og derved sikre gennemsigtighed og effektiv registrering af fremskridtene;
31. opfordrer Kommissionen til at støtte mindre landbrugere i forbindelse med eksperimenter med og indførelse af mere modstandsdygtige og produktive landbrugsmetoder (dem, der opfylder kriterierne om at være "klimasmarte" og landbrugsøkologisk fornuftige), som bidrager til at sætte en stopper for miljøförringelsen og forbedrer landbrugets pålidelighed og tilstrækkelighed som et levebröd, hvilket er en forudsætning for en bedre födevarerikkerhed og ernäring;
32. understreger, at retten til vand går hånd i hånd med retten til mad, og at FN's resolution fra 2010 endnu ikke har fört til afgörende tiltag med henblik på at sikre retten til vand som en menneskerettighed;
33. understreger, at det er vigtigt at samarbejde med landbrugere om ökonomisk overkommelige, lokalt tilpassede og forbedrede afgrödesorter og at etablere en modstandsdygtig og reaktionsdygtig nationalt ejet fröproduktionskapacitet, der kan være selvforsynende og ikke afhængig af donorfinansiering for at overleve;
34. opfordrer EU og dets medlemsstater til ikke at støtte GMO-afgröder, når de opfylder deres forpligtelser i forbindelse med ernäring og födevarerikkerhed i verden;
35. opfordrer Kommissionen og andre donorer til at forbedre indsamlingen af udtömmende data, der er opdelt efter deres ernæringssensitivitet, säledes at fremtidige aktioner bliver mere målrettede;
36. insisterer på, at det er nödvendigt med en holistisk tilgang til underernäringssudfordringen, som kræver en indsats inden for en lang række ökonomiske og sociale sektorer; understreger derfor betydningen af partnerskaber mellem flere forskellige interessenter og den afgörende rölle, som den private sektor spiller for forbedring af födevarerikkerheden og udbygning af ernäringsspecifikke foranstaltninger, navnlig gennem innovation og investering i bæredygtigt landbrug og forbedring af den sociale, ökonomiske og miljömässige praksis inden for landbrug og i födevarerikkerhedssystemerne;
37. opfordrer Kommissionen til fortsat at optræde som forkæmper blandt donorerne for udryddelse af fejlerernäring ved at fremskynde sin indsats for at opfylde sine forpligtelser og ved at give udtryk for sin støtte for at sikre, at man nu kontrollerer de fremskridt, der er gjort i forhold til forpligtelserne om ernäring med henblik på väkst fra 2013, og for at sikre yderligere tilsagn om at dække det ernäringsmässige finansieringsbehov;
38. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Den Afrikanske Union, FAO og Verdenssundhedsorganisationen.